

vet at skabe det særlige sociale sikkerhedsnet, som en kvalificeret boligsikringsordning for lavtlønshusstande skal være. Andre husstande indenfor denne gruppe vil imidlertid være personer, der i lige så høj grad som pensionister med lave indkomster mere varigt har brug for en særlig gunstig boligsikringsordning. Dette gælder navnlig for husstande med børn.

Ud fra disse synspunkter har man søgt at afgrænse den gruppe af boligtagere, der har særligt behov for en kvalificeret boligsikringsydelse til pensionister med mindre end 30.000 kr. i skattepligtig indkomst samt til andre husstande med tilsvarende lave indtægter og som efter kommunalbestyrelsens skøn på grundlag af kommunens kendskab til de pågældendes personlige og økonomiske forhold må antages på lidt længere sigt at have tilsvarende behov for støtte og som ikke med rimelighed må antages at kunne skaffe sig en passende bolig til en billigere pris.

De særlige regler, der således foreslås at skulle være ens for pensionister og andre med tilsvarende lavindkomstproblemer, går ud på følgende:

Når husstandsindkomsten er lavere end 30.000 kr. forhøjes den procentsats af lejen, som boligsikringen udgør med 3 pct. af lejen for hver 1.000 kr.'s indtægtsnedgang. Husstande med indtægter under 15.000 kr. får samme boligsikring ved samme leje.

For pensionisterne forudsættes de hidtil gældende særlige fradrag i og forhøjelser af indkomst at skulle bortfalde.

I øvrigt bevirker forslaget følgende ændringer for pensionisterne:

- a) Pensionistægtepar kan få boligsikring i samme lejlighedsstørrelser som andre.
- b) Den maksimale boligsikring ændres fra 9.300 kr. til 9.600 kr.
- c) Der sker forbedring af boligsikringsydelse til pensionisterne i indtægtsintervallet 20.000-30.000 kr.
- d) Efter forslaget mister boligsikringsmodtagerne en ringere del af indtægtsfremgangen i form af nedsat boligsikringsydelse. Er lejen 10.000 kr., bliver tabet 30 pct. af indtægtsfremgangen (efter gældende lov 40-50 pct.). Er lejen 12.000 kr., bliver tabet 36 pct. af indtægtsfremgangen (efter gældende lov 48-60 pct.).

Indkomstgrundlaget.

3. Indkomstgrundlaget for boligsikringens beregning har altid været husstandens samlede skattepligtige indkomst med visse standardfradrag. Det har ofte været overvejet, hvorvidt man med fordel kunne vælge et andet indkomstgrundlag. Man har

således søgt at tilrettelægge ordninger ud fra enten bruttoindkomsten eller den disponible indkomst, som lejeren har tilbage, når han har betalt skat. Det er ikke under overvejelserne sandsynliggjort, at der til brug for boligsikringsreglerne vil kunne tilvejebringes et andet indkomstgrundlag, der bedre end den skattepligtige indkomst giver udtryk for husstandenes indbyrdes evne til selv at betale for at bo, hertil kommer at en særlig indkomstopgørelse til brug ved boligsikringsberegningen ville være en betydelig belastning for kommunerne. Herudover gør det udredningsarbejde, der for tiden foregår for at belyse forholdet mellem skatter og sociale ydelser, det naturligt, at man bibeholder nugældende ordningsprincipper, indtil dette arbejde er afsluttet.

Spørgsmålet om hvilken årsindkomst der skal lægges til grund ved boligsikringsberegningen har også været genstand for hyppige overvejelser. På dette punkt har der været foretaget hyppige ændringer. I boligsikringsordningens begyndelse anvendtes forrige års skattepligtige indkomst. I 1970 gik man over til at anvende den forventede fremtidige indkomst, således som den var forskudsregistreret, men for at undgå de mange krav på tilbagebetaling af for meget udbetalt boligsikring, som denne ordning medførte, anvendtes fra 1972 den seneste endeligt opgjorte indkomst med et tillæg for indkomstudviklingen. Dette tillæg blev i 1972 fastsat til 18 pct., således at der i perioden 1. oktober 1972—30. september 1973 ydes boligsikring på grundlag af husstandens endeligt opgjorte 1971-indkomst + 18 pct., medmindre husstandens nuværende indkomstforhold afviger væsentligt herfra. Når boligsikringsperioden er udløbet, stilles der kun krav om tilbagebetaling af for meget udbetalte beløb, hvis der er tale om væsentlige afvigelser.

Ved § 2, stk. 2 i lov nr. 341 af 20. juni 1973 om ændring af lov om boligsikring fastsattes det, at grundlaget for boligsikring i perioden 1. oktober 1973 — 30. september 1974 skulle være den endeligt opgjorte 1972-indkomst + 10 pct.

I F 18 var det foreslået, at grundlaget for boligsikringsydelsen fremtidig skulle være indtægten i kalenderåret, således som den var blevet fastlagt ved forskudsregistreringen efter kildeskatteloven, suppleret med en bestemmelse om efterregulering i de tilfælde, hvor der er væsentlig afvigelse imellem den foreløbige og den endeligt ansatte indkomst.

Efter nærmere overvejelser er man imidlertid i kommunerne blevet betænkelig ved dette forslag, navnlig fordi skatteydernes forskudsregistrerede indkomster i væsentligt omfang løbende begæres ændret også i tiden fra den foreløbige fastsættelse til kalenderåret begyndelse. Efter henstilling fra kom-